

Samen op Weg Werkgroep

Vraag van de maand nummer drie: Waar moeten we mee aan de slag?

Met welke thema's zou onze kerk de komende jaren aan de slag moeten? Waar moeten we werk van maken? Dat vroegen we u begin dit jaar. En wat heeft u daarover meegedacht! We ontvingen uitgebreide mails, met soms lange lijsten met punten waarover u

vindt dat we als gemeenten het gesprek aan moeten gaan. De inhoud van al die lijstjes was heel breed, en heel veelsoortig. En heel waardevol! Dat stelde ons voor de vraag: hoe geven we u in deze brief iets van de oogst terug, zodat ook anderen daar wat van terug kunnen lezen? En wat kunnen we er verder mee?

Om met die laatste vraag te beginnen: een van de werkgroep leden heeft al uw ideeën ondergebracht in een groot overzicht. We houden ze vast, om ze gaandeweg in te vlechten in de gesprekken die we als gemeenten hebben te voeren, de komende jaren. Ongeacht hoe de verdere samenwerking vorm gaat krijgen. En we danken u alvast voor uw inbreng in de toekomstige agenda van onze gemeenten!

Verder zullen we hieronder de genoemde onderwerpen een beetje groeperen, zodat u een indruk krijgt van de oogst van vraag 3.

Opnieuw verbinden in en na coronatijd

Het afgelopen jaar heeft ons veranderd. Onze samenleving, ons samen leven, en ook de manier waarop we kerk zijn. We hebben de lofzang gaande gehouden, en dat doen we nog steeds. Onze voorgangers hebben (digitale) wegen gezocht om gemeenteleden daarbij te betrekken, en we hebben nieuwe mogelijkheden ontdekt. We vergaderen via Teams of via Zoom. Maar het haalt het niet bij een echte ontmoeting, waarbij je elkaar in de ogen kunt kijken, elkaar letterlijk en figuurlijk kunt aanvoelen, je zingend en zwijgend met elkaar kunt verbinden.

En die nieuwe mogelijkheden brachten ook nieuwe ervaringen met zich mee, die misschien wel makkelijk waren, of zelfs: blijvend zijn. Niet meer 's avonds de deur uit hoeven voor een vergadering, maar dat vanaf de bank achter je laptop doen. Zondagmorgen lekker uitslapen, gaan wandelen of fietsen, en dan later op de dag of door de week de dienst bekijken. Of helemaal niet meer, omdat je het waarachtig al druk genoeg hebt om alle ballen in de lucht te houden met thuiswerken en thuisonderwijs en het gemis aan ontspanning door te sporten en vrienden te ontmoeten...

Kortom, zo zeiden sommige mensen: als alles weer 'gewoon' wordt, moeten we eerst maar eens stil staan bij wat we in de afgelopen tijd zo hebben gemist, en wie. En wat het ons heeft gebracht. En wat dat betekent voor de toekomst. We hebben even de tijd nodig om ons weer met elkaar te verbinden, in eigen kring, en ook samen, en met de kerk en de kerkgang. Zouden we daarvoor moeten wachten tot Sint Juttemis, of kunnen we daar nu al mee beginnen? Zouden we nu al een activiteit of een viermoment voor de kinderen kunnen organiseren (coronaproof)? Of in tweetallen gaan wandelen met een vraag? Kunnen we - wellicht na de zomer - elkaar weer opzoeken voor gesprekken in kleine kring? Bijvoorbeeld

in (gemengde) huiskamergesprekken? En: zouden we straks, als we weer 'los' mogen, een gezamenlijke dankdienst kunnen houden?

De werkgroep neemt uw suggesties alvast dankbaar mee; daar hoort u de komende tijd meer van!

Samen op Weg-agenda

Als het gaat om groeiende samenwerking, wellicht zelfs uitlopend op een vereniging van beide kerken, dan moeten we wat u betreft aan de slag met:

- “het ontwikkelen van een gezamenlijke visie voor de PKN in Nieuwleusen: pastoraal, beheer, diaconaal, jeugdbeleid enz.”. Hoe willen we kerk zijn? Wat is belangrijk? Welke keuzes maken we? En hebben we het dan over het ‘instituut’ kerk, of over een beweging van mensen? Iemand neemt al vast een voorschotje: “Een plekje waar je als mens jezelf mag zijn. Voor nu: werken aan de binnenkant van de kerk en minder aan de buitenkant, werken aan de beleving van het geloof en de relatie tot je schepper. Bespreek de twijfel”;
- gemeenschapsvorming. We moeten elkaar beter leren kennen. “Door activiteiten op te pakken waarmee mensen zich verbonden weten, zonder de scheiding hervormd/gereformeerd”, schrijft iemand. En door inhoudelijke gesprekken te voeren over geloofs- en levensvragen. Informele gesprekken in kleine groepen, misschien op huiskamerniveau? Meer samen optrekken, bij elke nieuwe activiteit onderzoeken of dat ook gezamenlijk zou kunnen, en gewoon “tijd blijven maken voor contacten na een kerkdienst”;
- verschillen durven benoemen en bespreekbaar maken. Daarin dan zoeken “naar wat wezenlijk van belang is, en wat ‘menselijke regeltjes’ of ‘cultuur’ is”. De gevoeligheid niet uit de weg gaan, maar in alle verscheidenheid werken aan eensgezindheid. En misschien hoort daar ook wel bij: “het wegnemen van de pijn en het wantrouwen van de eerste pogingen tot fusie”;
- de zakelijke kanten van een samengaan: hoe staat het met de financiën (en kunnen we iets doen tegen de jaarlijkse tekorten), hoe gaan de structuur en de organisatie eruit zien? Welke landelijke richtlijnen zijn er, en welke ruimte hebben we daarin voor een eigen invulling? En, schrijft een gemeentelid, laten we “daarbij niet denken in geografische lijntjes, maar een vorm zoeken waarbij mensen zelf de vrijheid voelen om daar te kerken waar men zich thuis voelt”;
- het gesprek over de gebouwen voeren met de breedte van beide gemeenten, waarin aandacht is voor ‘zakelijke’ afwegingen (behoefte, toekomstige generaties en ontwikkelingen), maar ook voor emoties (verbondenheid, beleving).

Agenda voor de kerk van de toekomst

Dan noemt u ook een aantal onderwerpen die breed op de agenda van de kerk staan, en dus ook in Nieuwleusen. Bij het gesprek over een (gezamenlijke) toekomst moet het naar uw idee ook gaan over:

- het aanspreken van jongere generaties, kinderen en gezinnen. Wat hebben zij nodig om betrokken te worden en te blijven? Moeten we zoeken naar andere manieren van vieren, kunnen we eens kijken hoe andere gemeenten dat doen, laagdrempelige activiteiten voor kinderen organiseren, “gewoon om te laten zien dat de kerk niet saai hoeft te zijn en er wil zijn voor iedereen”? En: hebben we het dan ook over 30-plussers?

- meer naar buiten treden en zichtbaar zijn in het dorp, laten zien waar we mee bezig zijn, met een Open Kerk-activiteit, of open ontmoetingsmomenten met laagdrempelige activiteiten, en misschien ook wel “door het sociale gezicht van de kerk (opnieuw) op te pakken en verder (zichtbaar) uit te bouwen”;
- een gevarieerd aanbod aan vieringen, waarmee we verschillende generaties aanspreken, en mensen ook betrekken bij de invulling van die vieringen; “een bezinning op de liturgie van de ‘gewone traditionele’ diensten, zowel qua inhoud als vormgeving”.

Ontmoeting rondom geloofs-en levensvragen

Opvallend in al uw reacties was het grote aantal levens- en geloofsvragen dat u aanreikt, waar u graag meer van zou willen weten, en waarover u graag met elkaar in gesprek zou willen gaan. “Afgezien van de leerhuizen verzorgd door de eigen predikanten, ‘specialisten’ van buiten inschakelen om actuele onderwerpen op maatschappelijk, theologisch terrein of anderszins te bespreken”, schrijft iemand. Bijvoorbeeld in een dienst met een leerhuisachtig karakter? Vragen over de verbinding met andere/andersgelovigen, zoals de Islam, filosofische vragen, gesprekken over Bijbelteksten vanuit verschillende invalshoeken, gesprekken over de plaats van je geloof in je dagelijks leven, en hoe je daar vorm aan geeft, en over de waarde van een geloofsgemeenschap. Gesprekken kunnen ook tijdens een wandeling worden gevoerd, bijvoorbeeld over Samen-op-weg-vragen. Of digitaal – zo hebben we de afgelopen tijd geleerd.

Leidinggeven aan veranderingen

Belangrijk bij deze uitdagende en omvangrijke agenda voor de komende periode is “een krachtige en mondige kerkenraad”, schrijft iemand. “Zodat we eenduidig punten kunnen uitdragen naar de gemeente. Hervormde en Gereformeerde kerkenraadsleden zullen elkaar meer daadwerkelijk moeten spreken over onderwerpen (en dus elkaar meer en meer moeten ‘ontmoeten’)”.

Het zou mooi zijn als de kerkenraad de gemeente zou kunnen voorgaan in het omgaan met elkaars eigen aardigheden.

Daarbij hoort ook: transparant zijn in de communicatie, zowel onderling in de moderamina en kerkenraden, als naar de gemeente toe.

Namens de werkgroep:

Wilfred Haan

Jan van de Hoek

Roel van Lenthe

Henk Meijerink

Hendrien Zieleman

Els Deenen (adviseur)

Samen op Weg Werkgroep: Uitnodiging

Zondag 16 mei: warmlopen voor je geloof!

Voor vraag vijf maken we dankbaar gebruik van een suggestie die uit uw midden kwam: kunnen we elkaar in deze tijd al wandelend ontmoeten? Om elkaar beter te leren kennen, en om met elkaar het geloofsgesprek aan te gaan?

Op zondag 16 mei, de zondag voor Pinksteren, willen we u daarom van harte uitnodigen voor een wandeling in tweetallen, waarbij u zelf kunt aangeven of u kort of lang onderweg wilt zijn. U krijgt leeftocht en gespreksvragen mee voor onderweg. Voor de kinderen zal er een activiteit zijn, zodat ook ouders kunnen meewandelen.

Liever niet wandelen? Dan bieden we u de mogelijkheid om samen met een ander 'stil te staan bij uw geloof', met dezelfde vragen.

De opbrengst van deze laatste vraag van de maand delen we dan met Pinksteren!

Vanzelfsprekend zullen we deze activiteit coronaproof organiseren.

Daarvoor is het wel nodig dat u zich opgeeft. Wij maken dan zoveel mogelijk gemengde groepjes van twee: hervormd en gereformeerd, oud en jong.

Dus: kom in beweging en meld u aan!

Dat kan door een mailtje met uw naam/namen te sturen naar: SOW@pknnieuwleusen.nl

Als mailen niet lukt kunt u zich ook aanmelden middels een briefje in de brievenbus aan de Ds. van Diemenstraat 6c, 7711JM Nieuwleusen.

U krijgt dan tijdig nadere informatie toegestuurd.

Let de komende tijd ook op de zondagsbrieven!

De SOW-werkgroep